

Міфи зони відчуження

1. Уся зона відчуження смертельно небезпечна.

Реальність: рівень радіації дуже різний. Є «гарячі точки», але значна частина території має рівні, які дозволяють короткочасне перебування з дотриманням правил радіаційної безпеки.

2. У зоні відчуження живуть мутанти, двоголові тварини.

Реальність: радіація може викликати мутації, але не створює «монстрів». Більшість тварин виглядають звичайно. Є певні генетичні зміни, але вони не такі жахливі. Активно працює природний відбір.

3. У зоні відчуження немає життя, усе загинуло після аварії.

Реальність: навпаки – природа активно відновила. Там живуть вовки, лосі, рисі, навіть рідкісні види птахів. Відсутність людей виявилась важливішою за вплив радіації.

4. Місто-привид Прип'ять повністю зруйноване.

Реальність: місто стоїть, хоча й занепадає. Багато будівель досі впізнавані – школи, лікарні, парк атракціонів, центральна площа.

Міфи зони відчуження

5. Будь-який предмет із зони відчуження смертельно небезпечний, можна отримати сильне опромінення.

Реальність: не всі предмети небезпечні, але деякі можуть бути сильно забруднені радіацією. Саме тому суворо заборонено щось забирати із зони відчуження.

6. У зоні відчуження відбуваються паранормальні явища: привиди, дивні звуки, «аномалії» тощо.

Реальність: жодних наукових доказів цього немає. Атмосфера покинутих місць просто психологічно впливає на людей.

7. Там ніхто не живе, зона повністю безлюдна.

Реальність: там живуть самосели – люди, які повернулися у свої домівки після евакуації (близько 75 чоловік). Також працює персонал (науковці, охорона, технічні працівники) – близько 1400 людей.

8. Рівень радіації там такий же потужний, як у 1986 році.

Реальність: частина ізотопів розпалась. Небезпека ще зберігається (і буде зберігатись довго), але вона значно нижча, ніж одразу після аварії. Заповідник виконує функцію бар'єра, стримуючи виніс радіонуклідів за межі зони відчуження.

